

ותן חלקנו בתורתך
מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה
והתעמקות בענייני
פרשת
ויקהל־פקודי
תשפ"א

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ויקהל־פקודי תשפ"א – מדוע שומרים שבת?

ערב טוב! חיים טובים! מה שלומכם? שבוע טוב!

בתחילת הפרשה משה רבנו מקהיל את עם ישראל ומודיע לנו על שתי מצוות: אחת – על שמירת שבת ו"מחלליה מות יומת", והשניה – על הקמת המשכן, שצריך להביא תרומה להקמת המשכן וכל הכלים.

בהקמת המשכן, עשינו שמה ל"ט מלאכות – אותן ל"ט המלאכות שאסור לעשות בשבת. את זה למדו חכמים מהסמיכות בין ציווי שמירת השבת שיש בפרשה לבין הקמת המשכן.

מה זו השבת? מה המהות של השבת? מי ששומר שבת הוא בעצם מצהיר על ידי שמירת השבת שהוא מאמין בה' יתברך ומאמין שה' יתברך ברא שמים וארץ בשישה ימים "וביום השביעי שבת וינפש".

תבינו, זו הצהרה מעשית! "אות היא" – זו אות בינינו לבין ה' יתברך. זו לא רק מתנה שה' נתן לנו להתענג בה 'מעין עולם הבא', זה לא 'יום מנוחה – שבת שבתון'. יש לכל מיני עמים יום מנוחה שקבעו להם באופן שרירותי: יום שישי, יום ראשון, יש כאלו אולי גם יום שבת. אבל כמובן שהם לא שומרים שבת, כן? אסור לגוי לשמור שבת. לפי התורה גוי ששמר שבת חייב מיתה.

מה כל כך חשוב הדבר הזה שנקרא שבת? שאמרו ש'אלמלא ישראל שמרו שתי שבתות מיד נגאלים' – אם נשמור שתי שבתות רצופות, כל עם ישראל, מיד אנחנו נגאלים, מיד באה הגאולה.

יש ציוויים בתורה שכל העולם או רוב העולם, רוב האנושות, מסכימים שזה דבר טוב: "לא תרצח", "לא תגנוב", "לא תנאף", כל מיני... עשרת הדיברות – יש הרבה אומות שמסכימות לעשרת הדיברות. אבל שבת?! ומה קרה לה' יתברך ביום השביעי, הוא התעייף שהיה צריך יום מנוחה? ה' יתברך מתעייף?! הוא לא בן אדם שמתעייף.

ככה הוא קבע, שיהיה לנו יום מנוחה – לנו. זה יום של עליית העולמות – עולים העולמות למקום מתוקן יותר, זמן של זיכוכ שלנו, זה זמן של דבקות בבורא יתברך, וזה זמן קדוש שהגשמיות הופכת להיות רוחנית: 'להתענג על השבת' – לאכול ולשתות ולשמוח, זה מעלה את האדם. ביום חול התענוגים יכולים להוריד את האדם, כי הוא מתענג בדברים גשמיים.

אז השבת קודש "אות היא" – זה סימן שאנחנו מאמינים בבורא עולם: שהוא בורא אחד, ושהוא ברא שמים וארץ, ואנחנו מקבלים על עצמנו לקיים את תורתו. אז זה לא סתם יום מנוחה, והתורה היא לא 'מסורת'. יש אנשים שאומרים שהם מסורתיים, כן, שהם אוהבים לאכול קניידעלך ולעשות לפעמים קידוש, אבל הם לא שומרים שבת, זה מן פולקלור כזה.

התורה היא תורה מהשמים, ואנחנו קיבלנו על עצמנו לקיים "נעשה ונשמע", לקיים את כל התורה.

שמעתי איזה אחד אומר, ש'כן... זה היה מתאים באירופה', אני אומר את זה במילים שלי, 'זה היה מתאים באירופה לשמור את ההלכות האלה שהמציאו הרבנים, אבל עכשיו שיש לנו מדינה חזקה פה ואנחנו לא עם מדוכא, אז צריך פה חוקים מודרניים'. תמוה בעיני, שדרך כלל זה בן אדם משכיל, אבל כנראה שהוא משכיל לא בתורה, כי התורה היא לא מסורת ולא הלכות שהמציאו רבנים. זה לא בגלל שהיינו נרדפים בחוץ לארץ, זו תורה מהשמים, וזה תפקידנו – לשמור את התורה, "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

ולכן לשמור שבת, זה דורש מהאדם. זה לא רק לשבת ולנוח ולאכול ולשתות, יש הרבה הלכות, הרבה איסורים שאסור לעשות כל מיני דברים. למשל, בענייני רפואה – לא כל דבר מותר לעשות בענייני רפואה: האם יש בו סכנה, האם יש ספק סכנה, איזו רפואה מותרת איזו רפואה אסורה, הרבה דקדוקים!

גם במשכן, ה' יתברך ציווה להקים את המשכן עם הרבה דקדוקים: מידות מסוימות, חומרים מסוימים ואנשים מיוחדים, צבעים מיוחדים, מתכות מיוחדות. למשל, רוב העבודות שנעשו במשכן, להקים את המשכן, שהיו עשויות מזהב – זה היה בנס, זה היה מעל הטבע. כל הזהב שעם ישראל הביא, זה לא היה מספיק לעשות כמעט כלום. יש שמה מלא דברים מצופים בזהב. אז הזהב התרבה כמו עץ שנותן פירות אומרים חכמים, הזהב התרבה לבדלדבד, משמים!

ולא במקרה אלו שני הדברים שמה רבנו הקהיל את עם ישראל, וציווה אותנו כשליח של ה' יתברך על שני הדברים האלה: שמירת שבת והקמת המשכן, כי שני הדברים קשורים.

אומרים חכמים שהמטרה של קיום המשכן היא השראת השכינה, והשכינה היתה שורה בעיקר בגלל לוחות הברית שהיו שמה, לוחות העדות. עדות של מה? העדות שה' יתברך סלח לנו על חטא העגל, כי האומות היו אומרים שאחרי חטא כזה ה' יתברך לא יסלח. אחרי חטא העגל הוא ציווה להקים את המשכן דווקא. אנחנו יכולים להגיד כ'קונטרה' לטענה של הערב רב שרצו אלוהים שילכו לפנינו, ורצו איזה עגל, ולעבוד את המזל שור, להבדיל אינסוף הבדלות, אז ה' אמר לא! עם ישראל מעל המזלות, לא שור ולא כלום! השכינה תשרה במשכן ואחר כך בבית המקדש, ויהיה קשר – תקשורת פתוחה, בין עם ישראל לבין ה' יתברך: בין ה' יתברך לעם ישראל על ידי הנביאים, וגם על ידי האורים והתומים – בעיקר על ידי האורים והתומים בענייני הכלל. כמו שלמדנו בפרשה הקודמת.

אז כל המטרה היא השראת השכינה, כי 'התאוה לו יתברך להיות לו דירה בתחתונים' – זאת אומרת אבא שבשמים רוצה להתגלות פה בעולם הגשמי הזה, שזה העולם הגשמי ביותר שיש – העולם הזה. על ידי שישרה שכינתו – שכינתו זה קצה התגלותו של ה' יתברך. בקודש הקודשים, ובזמן שהיינו במדבר – במשכן.

וגם האנשים שנבחרו להכין את כל מלאכת המשכן הכל מדויק ומשמים. בעיקר קודם כל בצלאל בן אורי בן חור – חור היה בנה של מרים הנביאה, הוא מסר את הנפש נגד העגל ואז הנכד שלו זכה

להיות שליח להכין את כל מלאכת המשכן. אתם יודעים בן כמה הוא היה בצלאל? היה בן שלוש עשרה! אז זה אתגר לכל נערי ישראל – תראו מה אפשר לזכות בגיל שלוש עשרה... שלא תחשבו שגיל שלוש עשרה זה כלום.

אומרים חכמים שמרים זכתה בגלל שפרעה תבעה לעבירה והיא סירבה, וגם לא הסכימה להרוג את התינוקות. איזה צדיקים וצדקניות יש בעם ישראל! פלאי פלאות! זכותם תגן עלינו!

יש את העניין שה' ציווה את משה רבנו להכין את המשכן ולהכין את הכלים. אבל משה רבנו כשציווה לבצלאל אמר לו בסדר הפוך – קודם להכין את הכלים ואחר כך המשכן. ובצלאל שהיה בגיל שלוש עשרה, בר מצווה, אמר למשה רבנו: 'משה רבנו, אולי הפוך שמעת מה' יתברך? אולי שמעת שקודם צריך להכין את המשכן ואחר כך להכין את הכלים? כי בנוהג שבעולם: אדם קודם בונה בית ואחר כך דואג לכלים. מה יעשה עם הכלים אם אין לו בית?' כל זה אני אומר במילים שלי כדי שזה יהיה מובן. מה אמר לו משה: 'בְּצַלְאֵל – לְהִיטֵי, שְׁמוּ בְּצַלְאֵל – בְּצַלְאֵל. ל. כן! ככה אמר לי ה'.

באמת מה זה הדבר הזה? בטח יש בזה הרבה סודות לנו אין השגה, אבל חשבתי שעל מה הויכוח פה? על מוחין דקטנות או מוחין דגדלות. על זה תמיד יש ויכוח. מוחין דקטנות – זה הכלים, מוחין דגדלות – זה המשכן. ההלכה – שמות אילוקים – מוחין דקטנות, קבלה – שמות הוי"ה – מוחין דגדלות. מה קודם למה?

בנוהג שבעולם קודם לומדים הלכה, ואחר כך כשבן אדם כבר יודע הלכה, גמרא, ש"ס, פוסקים, אם הוא זוכה גם, אז הוא ילמד גם קבלה ופנימיות התורה. זה בזמן שהעולם כסדרו.

בגלות מצרים שנפלנו לתוך מ"ט שערי טומאה רחמנא ליצלן, וכמעט עמדנו לשקוע בשער החמישים ולא היתה לנו תקומה, ולא היינו יוצאים לעולם ממצרים, משעבוד מלכויות, משהו מזעזע! ולכן אם אבא שבשמים לא היה מוציאנו ממצרים בחיפזון אז כמעט היינו נשארים שמה. לכן בליל פסח המוחין שנכנסים בתוך ז"א קדישין, הם קודם כל מוחין דגדלות ואחר כך קטנות, כי אומר האר"י הקדוש שאם היה נכנסת הקטנות קודם, הסטרא אחרא היתה מתגברת על הקטנות ותופסת ויונקת ממנה, ו... אוי ואבוי לנו.

אותו דבר קורה היום, אני לא יודע אם יש כבר התפשטות של שער החמישים של הטומאה, או שיש או שאנחנו קרובים, בעזרת ה' כנגדו יתפשט שער החמישים של הקדושה וילחם וינצח את שער החמישים של הטומאה. אבל במצב כזה כמו שאנחנו היום, שאנשים רבים כל כך, כל כך הרבה נשמות, עשוקות עדיין במוחין שלא של התורה אלא במוחין של האומות – צריך התפשטות של הפנימיות! אפילו לפני שבן אדם מקבל מוחין דקטנות הוא כבר צריך לקבל מוחין דגדלות. וזה מוכח:

שיש הרבה אנשים שתתחיל להגיד להם 'בוא תשמור שבת' אומרים 'מה קרה לך? בשבת אני נוסע לים, בשבת אני נוסע לסבתא... מה לשמור שבת...?!' אבל אם הם היו יודעים פנימיות התורה: קבלה, חסידות, דרך עץ החיים, היו מבינים את החשיבות של השבת, לא היו מעיזים לחלל את השבת בכלל! לא היה צריך להגיד להם שום דבר, כי היו מבינים איך כל העולמות בנויים בדרך כזו שכל הפרד"ס – פשט רמז דרש וסוד, זה הכל מבנה אחד מושלם.

בעמים אחרים אין התאמה – אין הלימה בין החלק התיאולוגי שלהם לבין המצוות, כביכול, או החוקים שהם שומרים, אין שום קשר. לפעמים יש קשר במאורעות היסטוריים. תורת ישראל זו תורה אחת, "מקשה אחת" – כמו המנורה, "מקשה אחת" שירדה משמים כולל הכל.

ולכן יש היתר מאז רבנו הבעל שם טוב הקדוש להפיץ את הפנימיות, ומשיח יבוא 'לכשיפוצו מעינותיך חוצה', כי האור הפנימי, ההיגיון האלוקי הפנימי, הסודי, תורת הנסתר שבתורה – זה 'המאור שבה שמחזירם למוטב'.

ובאמת כמה אנשים חזרו בתשובה על ידי הפצת חסידות חב"ד, על ידי הפצת חסידות ברסלב, ואנחנו הקטנים על ידי הפצת המעיינות שלנו גם. אלפי אלפים, אלפי אלפים, חזרו וחזרו ועוד יחזרו בתשובה. כמובן גם על ידי הפצת הזוהר הקדוש, והאר"י הקדוש, והרמח"ל הקדוש, והגר"א הקדוש, כל אחד מה שזכה לפי שורש נשמתו.

אז יש את הויכוח מה קודם למה? המוחין דגדלות או המוחין דקטנות? אז מה התשובה? התשובה היא – זה תלוי במפת הקרב הכללית והפרטית: אם יש בחור שהוא בא מבית מסורתי והוא לא התרחק, המשפחה שלו לפני דור שמרו שבת, זה לא בשבילו משהו מ'עולם אחר', אז יכול להיות שמתחילים לפי הסדר: מוחין דקטנות – 'אדוני!' נותנים לו על הראש 'מה זה אתה מחלל שבת?!' "מחלליה מות יומת!" תלמד את ההלכות, תבוא לבית הכנסת, ונגמר הסיפור שלך – מעכשיו אתה צדיק!" יכול להיות שזה מתאים וזה יעזור לו וזה יתפוס ואשריכם ישראל!

אבל אם יש נשמות כמו הנשמות שלנו, של תינוקות שנשבו רחוק מאוד, וזה כבר לא דור או שניים שלא שמרו שבת אלא יותר, אז יכול להיות שאם תגיד לו ככה, הוא יסתכל עליך ולא יבין מה אתה רוצה, 'אדוני, אל תטריד אותי. מה אתה רוצה ממני? זה בשביל הדתיים!' אז לאנשים כאלה צריך לפתוח להם פתח מי שאינו יודע לשאול – "אֵתְּ פִתַּח לוֹ!" למה הוא לא יודע לשאול? כי נמחק לו כל המוחין הקדישין, אין לו בכלל שאלות, הוא לא מבין כלום, הוא תינוק שנשבה לגמרי. או שנשבה בגויים או שנשבה בדעות כוזבות. אז יש לו מלא דעות כוזבות בראש.

שלא נדבר על זה גם, שאם בן אדם לא שומר תורה ומצוות אז הוא לא שומר כשרות, ואז הוא אוכל מאכלים אסורים שמטמאים ומטמטמים את המוחין שלו הרוחניים וגם את הלב. אז הוא גם לא מבין את העניינים הרוחניים. הוא מבין בשכל החיצוני, הוא לא מבין את זה בפנימיות השכל, וגם הוא לא קולט את זה בפנימיות הלב! זה זר לו ומוזר לו!

ולכן בדור הזה מפרסמים טעמי מצוות על פי הפנימיות – כדי לפתוח פתח לכל הנשמות. גם מי שזכה בזכות אבות, ונותנים לו 'נו נו נוי' 'על הראש' והוא כבר חוזר בתשובה ושומר שבת, גם הוא צריך להבנות באמת על פי הפנימיות, כי היצר הרע לא עוזב אף אחד עד הרגע האחרון. הוא יכול להמשיך לרדוף אותו כל החיים שלו כדי שיפסיק לשמור שבת.

רבתי! מי שזוכה לשמור שבת – זה דבר עצום! יש צעירים ונערים שבגילאים האלה היצר הרע מתגבר עליהם מאוד בכל מיני עניינים, ואז הם מתחילים להתרחק מהתורה והמצוות, מסתלקת מהם יראת השמים: שמים עגיל באוזן, מספרים את השיער כמו אומות העולם, ואומרים כל מיני דברים, ועושים כל מיני דברים, עד שבסוף הם מחללים שבת! ואז הנשמה שלהם נלקחת, נעשקת על ידי הסטרא אחרא, ומאוד קשה לחזור בתשובה אחרי שכן אדם מחלל שבת.

אבל אל תתייאשו! אף פעם אל תתייאשו מלעשות תשובה! "אם נפלתי קמתי" גם אם בן אדם הפסיק לשמור שבת שיחזור מיד לשמור שבת! וה' יתברך יקבל אותו כי "ידו פשוטה לקבל שבים"! והשבת היא עונג! תענוג! מה יש לבן אדם לעשות אם הוא לא שומר שבת? לנסוע באוטו ולשמוע חדשות ולהסתכל בפלאפון כל הזמן? זאת אומרת, אין לו מנוחת הנפש אף פעם, אין לו עונג רוחני אף פעם, אין לו משפחה גם! הוא לבד – כי הוא עסוק כל היום עם המכשיר, הוא מכור! אז זה בריאות הגוף, בריאות הנפש, בריאות הרוח והנשמה, לא להתייאש! אם בן אדם חוזר בתשובה על ידי זה שהוא מיד מתחיל לשמור שבת – ה' יעזור לו מאוד! מאוד-מאוד-מאוד!

כי השבת "שקולה כנגד כל התורה", ואפילו אם בן אדם עבד עבודה זרה מוחלים לו אם הוא שומר שבת. שיתחיל! מה זה יתחיל? "סור מרע" – הוא לא חייב ללכת לבית כנסת אם קשה לו הלחץ

החברתי, הוא לא חייב כלום. שישב בבית, לא ידליק אור, לא ידליק אש, ישמור את ההלכות, לא יעשה איסורים של שבת. יעשה קידוש, יאכל, ישתה, מה רע? יקרא ספר, יעסיק את עצמו. אל תפסיקו לשמור שבת!

מהמדינה, מאיפה שאני בא, שמה בגלות המרה, בבית הקברות בעיר הבירה בואנוס איירס, יש חלקה מיוחדת. למי? לשומרי שבת! שומרי שבת! תארו לכם כמה גדולות החלקות של 'לא שומרי שבת' לעומת החלקה היותר קטנה מאוד... עוד כשהייתי ילד, מי שקבור שם נחשב 'צדיק יסוד עולם'! כי מי ראה בכלל שמה יהודי ששומר שבת?? היום יש אלפי בעלי תשובה, אבל אז לא היה אף אחד. אולי אני ראיתי פעם אחת בעיר מישוהו לבוש שחור לבן עם פאות, ולא הבנתי מה זה 'חייזר' הזה... לא ראיתי אנשים עם זקן גם, שמה אז לא גידלו זקן, אף אחד. פעם ראיתי תמונה של איזה גוי עם זקן והתחלתי לצרוח ולבכות, הייתי ילד קטן, נבהלתי! לא הבנתי מה זה, מה זה הזקן... הבנתם?

אז לשמור את השבת 'מעל טעם ודעת'. כל השבוע אתה על הגלגלת, כמו עכבר על הגלגלת, בשבת עזוב את זה. רד מהגלגלת, תנוח. תנוח – לא יקרה לך כלום. אתה תהיה מאוד מבסוט, אתה תגלה שאף פעם לא הייתה לך מנוחת הנפש. ברגע שאדם מוסר את הנפש ומתחיל לשמור שבת שלא יספר לאף אחד! שיהיה סמוי מהעין כדי שלא יפילו אותו. בהתחלה אני מתכוון, כן? אם הוא חלש. שלא יגיד. אה... היום הוא לא מרגיש טוב הוא לא בא היום לדיסקוטק, אין לו כח מחר לנסוע לים, זהו. עוד שבת ככה... "בתחבולות עשה לך מלחמה". לתפוס את השבת.

לצערנו הרב, ההסבר, ההסברה, למה לשמור שבת לאנשים הרחוקים, היא אף פעם לא הצליחה לשכנע. זה לא כל כך מובן, זה מאוד רחוק מההשגה של בן אדם משכיל ורחוק, מאוד-מאוד רחוק, 'בסדר! אני נח בשבת איך שאני רוצה, בשבילי מנוחה זה לנסוע לים!' שמענו כאלה דברים הרבה. אז השבת זה לא רק מנוחה, שבת זו עבודה – עבודת ה'!

זה שבן אדם נדבק באבא שבשמים, יש הרבה אנשים רחוקים שמאמינים שיש בורא עולם, אבל הם לא עושים את ההקשה בין בורא עולם לבין התורה מהשמים, וגם אם אומרים 'תורה מהשמים' זה לא מחייב אותם. באמת לא מחייב אותם – הם לא מרגישים לא חושבים שום דבר שזה מחייב, מה פתאום מחייב? 'אה! זה היה לפני אלפי שנים מה זה מחייב אותך?' כי לא היה 'ושננתם לבניך' זה לא... אין 'גרסא דינקותא' אז זה לא מחייב! ואז הוא גם לא מתעמק, ולא תמיד אנשים שומרי שבת מאירים פנים לאלה שלא שומרים שבת, לא תמיד. לפעמים גם זורקים עליהם אבנים... ואז זה לא מקרב את החילוני הרחוק לחזור בתשובה, זה רק מזעזע אותו! מה זה? למה זורקים עליו אבנים? מה הם צועקים? נכון שמבחינתם של האנשים שעושים את זה, הם רואים בזה מצוה: שהם צריכים למחות, ולצעוק 'שאבעים'! אבל זה מבחינתם, מבחינת המקבלים זה לא עוזר, זה לא מקרב.

אז צריכים לקשר את השבת עם הדבקות בבורא יתברך! וצריכים ששומרי תורה ומצוות יחבבו את התורה על הסביבה על ידי דוגמא אישית, על ידי דוגמא אישית בכל תחום ותחום! מאוד – בתחום שבין אדם לחברו, ותיקון המידות, ושמירת הלשון, והתנהגות בכל מקום – להאיר לסביבה, על ידי אהבת ישראל, אהבת הבריות, לתת דוגמא, לשמור על החוק – שלא יהיה פתחון פה ש'הנה תראה הדתי הזה הוא מושחת' – הוא נותן שוחד או שהוא גונב, או שהוא לא עושה מה שצריך לעשות לטובת הכלל.

אם אנחנו רוצים שכל עם ישראל יזכה לשמור שבת אז אנחנו צריכים להיות מופת של בני אדם. לא להרחיק את האחים שלנו, לא להרחיק אותם! אליהו הנביא שאל את החכמים 'מה יותר חשוב לה' יתברך התורה או עם ישראל?' אז הוא אמר להם 'אתם חושבים שהתורה נכון? הוא אמר לא! עם ישראל יותר חשוב!' ודאי! כי אם אין עם ישראל מי יקיים את התורה?

למדנו שבעניין שמירת שבע מצוות בני נח שניתנו לאומות, אז הם אפילו את זה לא שמרו... לא הצליחו לשמור שבע מצוות אז הם ישמרו שבת? ולכן מי נשאר לשמור את השבת? רק עם ישראל.

"דרכיה דרכי נועם" צריכים להיות מתלמידיו של אהרון, "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה", ולכן בגלל שהוא היה כזה, ה' יתברך סלח לו על העוון החמור של העגל, וסלח לעם ישראל כי עם ישראל עדיין לא היה בנוי, לא היה בנוי כראוי, רק יצאנו ממצרים מעורבבים עם הערב רב.

כאן בפרשה משה רבנו מקהיל את מי? את עם ישראל חוץ מהערב רב. הבנתם? פלא פלאים! משה רבנו עשה הבדלה. למה? כי הוא הבין שמי שגרם את העגל, מי שיזם את זה, מי שעשה את כל המעשים – זה הערב רב, שהוא קירב, שה' אמר לו לא לקרב. אז עשה תיקון.

זה גם כן צריך ללמד אותנו באופן אישי, שכן אדם עושה משהו, עשה טעות, יתקן! לא יתבייש, יתקן מיד. עד עכשיו עשית ככה, עכשיו אתה מבין שעשית טעות! תשנה את זה! "איזהו גיבור הכובש את יצרו".

אז השבת היא לא מובנת! היא לא מובנת – למה בשבת מלאכת בורר אסורה? למה אסור לעשות כל מיני מלאכות משונות? אז צריך להסביר את זה במוחין דגדלות: שזה מה שאבא שבשמים ציווה, אם אתה אוהב את ה' תשמור את השבת, כי זה מה שהוא רוצה! אם אתה אוהב את ה', ירא ממנו – תשמור את השבת! זה מה שהוא רוצה. חוץ מ"לא תרצח" ושאר הדברים שמובינים לך בשכל, זה מה שאבא שבשמים רוצה. כי הוא רוצה שתעבוד אותו מעל השכל, מעל טעם ודעת. לכן אסור לטלטל, ולכן אסור להוציא מרשות לרשות.

כשנכנסים לפרטים זה כבר מתחיל מוחין דקטנות. קודם צריך מוחין דגדלות, הרבה הבנה. בקבלה מסבירים יותר טוב ממה שאני מסביר למה צריך לשמור שבת, אבל בשביל זה צריך גם רמה של הבנה, וצריך לשבת ולהסביר מה שאי אפשר בשיעור. עכשיו אני מדבר מבחינה מהותית: שהשבת מבדילה אותנו מכל האומות כי אנחנו בניו של מקום, "ממלכת כהנים וגוי קדוש"!

ואז יש גם כן, ברוך ה', תיקון ותענוג, ומנוחה לשכינה הקדושה – שבימי החול אין לה מנוחה, בשבת יש לה מנוחה. שבת ה'מלכה', שבת ה'יכלה'.

אין שום עם בעולם שהיה לו מעמד הר סיני, שקיבלו תורה מהשמים, שהיה עם שלם במקום מסוים בזמן מסוים, ומשמים נתנו לו תורה. גם האומות יודעות את זה – גם הרבה מהדברים שלהם לקחו מהתורה. יש דברים שגם שינו, זה לא משנה, רק הם אומרים שעם ישראל לא בסדר אז ה' בחר בהם. אנחנו יודעים שעם ישראל עם ה' וה' לא מחליף אותנו באומה אחרת.

ולכן אני חוזר לאנשים שימתנדדים, וקשה להם. לא לעזוב את השבת, לא! ואם הפסקתם לשמור, תחזרו! תחזרו לשמור את השבת! במסירות נפש, לעשות נחת רוח לאבא שבשמים, מעל טעם ודעת, מעל השכל, מעל ההבנה, לא בשביל להנות ולא בשביל לנוח, פשוט לעשות לו נחת רוח – כי ככה כתוב בתורה, ועם ישראל שמר את השבת במשך אלפי שנים וזה מבדיל אותנו, וזה התפקיד שלנו.

אם בן אדם ימסור את הנפש על השבת בסוף תהיה לו אמונה פשוטה מעל טעם ודעת! והוא יוכל לעבוד את ה' מאהבה ומיראה בדרגה הכי גבוהה! ויכול לזכות מזה לגילוי עצום מהשמים, לרוח הקודש, ובקרום בעזרת ה' גם לנבואה – שה' יתברך יתגלה אליו! כי הוא צריך לתקוף את כל היצרים והדמיונות והשגעונות והמידות והדעות הכוזבות, ולשמור שבת.

זו זכות עצומה! עוד מעט יבוא משיח וזהו! נגמרת הבחירה, עכשיו יש בחירה – מי שעכשיו שומר שבת זכה! איך אומרים: אתה קונה את המניה, להבדיל כן? כשהיא למטה, אז כשהיא עולה אתה כבר בפנים, אתה זוכה עכשיו בהסתר פנים הזה, המזעזע, לשמור שבת!! אוהו! כשהיא גילוי פנים אתה מלך! תראה מה עשית!

כמו שאמר רבי זושא, שהוא מחכה לשכר על המצוות שהוא קיים ועל מה שהיה בזמן שהיה בקטנות דמוחין, לפני שהוא זכה לגילוי פנים. על העבודה הזו, בחושך, על זה על זה הוא מצפה! אתם מבינים איזה פלא?!

גם הזהב היה צריך לקבל תיקון, שהוא בעצם היה שליח לעגל, יצא עגל זהב. גם הזהב הוא עלה פה, להבדיל, למשכן. זה תמצות של העלאת הניצוצות הדבר הזה. ככה אנחנו – מה שעבר עלינו, מה שעברנו, ומה שאשמנו בגדנו גזלנו בכל הדברים, איפה שקלקלנו צריכים לתקן. כמו שהזהב קלקל בעגל – עכשיו הוא מתקן במשכן.

לכן אם אתה ניגנת בגיטרה שירים לא כשרים, בשבת, דוגמא, יכול להיות בן אדם חילוני. עכשיו אל תנגן בשבת, ותנגן שירי קודש ותזכה את הבריות! במה שפגמת תתקן. זה נקרא להעלות את הניצוצות.

ובאמת עבודת המשכן ועבודת המזבח, עבודת בית המקדש – זה להעלות את הניצוצות: דומם צומח חי מדבר עובדים שמה, הכל לכבודו יתברך! להעלות את כל הבריאה לשורש שלה, כל העולמות לה' אחד ושמו אחד.

ובשביל זה לפעמים בן אדם נופל ממדרגתו, צדיק נופל ממדרגתו, הוא בצער! מה קרה לו? הוא עושה תשובה: תשובה שלימה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשובה ה"א. ואז על ידי התשובה שעושים הצדיקים "ועמך כולם צדיקים", מעלים את הבריאה, מעלים את כל הניצוצות, ועוד הנשמות העשוקות... יש עדיין נשמות עשוקות בתוך הקליפה עמוק! שצריכים להעלות אותם.

והשכינה כל פעם יורדת יותר עמוק לתוך הקליפה, והיא צריכה צדיקים שילכו איתה, את הנשמות של הצדיקים גם כן, לברור מתוך הקליפה הכי מזעזעת – את הניצוצות. יש ניצוצות, הרבה! וזה מעכב את הגאולה.

ולכן נגזר על הצדיקים לעבור כל מיני דברים: להיולד בכל מיני חורים, לעבור כל מיני נסיונות, כדי לברור את הקומה שבסוף תהיה קומה של קדושה, והילעומת זה – קומה של סטרא אחרא, ולא מעורבב. כמו שהיה למשל במדבר עם הערב רב. ופה, משה רבנו "ויקהל", עשה את ההפרדה.

עכשיו אנחנו עדיין בתהליך הזה שנותנים עדיין בחירה: "מי לה' אלי" וההיפך. והזמן הולך ואוזל עד שכבר לא יהיה אחר כך בחירה "מי לה' אלי" או שיהיה... ה' ישמור יכולים להיות דינים קשים גם, שאולי המגיפה הזו זה דוגמית של זה. שלא נדע!

זהו... נא ללמוד הלכות שבת, ולכוון בשבת שאנחנו רוצים שכל ניצוצות הקדושה כולם יזכו לשמור שבת, שנהיה דוגמא כזו טובה ששם שמים יתחבב על דינו, וכל הרחוקים – "ובאו האובדים!" "האובדים" – כולם יהיה להם אפשרות לחזור ולעבוד את ה' באמת!

וזה לא על ידי מצוות אנשים מלומדה, ועל ידי קיום רובוטי בלבד של המצוות, שזה גם טוב להיות רובוט של המצוות, אבל יותר טוב עם כל הנשמה! זה יותר טוב. בשביל זה צריכים את 'דרך עץ החיים' – ל'החיות את המתים' – לתת להם כלים להלחם, שכן אדם יבין שהיצר הרע אורב לו, רוצה לגמור אותו, ושיבין שהוא צריך להיות בדבקות כל הזמן עם בורא עולם, דבקות ומלחמה ובירור, שלא פוסק.

יהי רצון שנצליח!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.